

ČECHOMOR - PROMĚNY

Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku,
nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

Copak sobě myslíš, má milá panenke,
vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám malú veveričkú,
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A já chovám doma takú sekerečku,
ona mi podetne důbek i jedličku.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám tu malú rybičkú,
a já ti uplynu pryč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A já chovám doma takovou udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskou stranu.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A já sa udělám hvězdičkú na nebi
a já budu lidem svítiti na zemi.
Přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.

A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.

Zadání práce ve skupině:

1. Poslechněte si ve skupině píseň a přečtěte její text. Diskutujte o tom, co si o ní myslíte.
2. Jaký je vztah mezi hlavními postavami písně? Jak vnímáte jejich komunikaci?
3. Co říká muž v písni? Co říká žena?
4. Kdybyste měli napsat nějaký závěr k této písni/příběhu, jak by zněl?

BLOG MARIE DOLEŽALOVÉ

„Celý život jsem si myslela, že to ženy mají těžší. Ale teď už vím, že ne. Muži to mají daleko těžší, zvláště v dnešní době.“ Shrnula moje kamarádka, která provází lidi jako terapeutka, a zažila tak stovky příběhů. Od ní už taková věta má svoji váhu.

Překvapilo mě to. Já jsem ještě stále tam, kde ona kdysi – jsem přesvědčená, že těžší to máme my ženy. Je to trapný argument, ale musíme přece rodit!! A bát se o děti! A navíc se bát, že těmi dětmi zošklivíme a ztloustneme, takže už se těm našim mužům, dobře vypadajícím i v šedesáti, nebudeme líbit. A bát se, že nám utečou s mladší! A bát se, že jsme moc hloupý! A bát se, že jsme zase ale moc chytrý!

Tak dost. Dnes to není výjimečně o ženách a jejich problémech (příště, holky, nebojte!), dnes by to mělo být o vás, muži. O vás, co žijete ve světě, kde ženy, vláčené emocemi ode zdi ke zdi (zvláště v mateřství!) o nich pořád mluví a nechají se jimi házet nahoru a dolů, až by se zdálo, že jenom my máme právo na problémy. Vy máte být silní, z ničeho se neskládat, všemu rozumět, vždycky nás podržet, vždycky nás pochválit (ne, miláčku, ani s těmi deseti kily nahoře v tom nevypadáš tlustě), vždycky nás pochopit a uznat (protože vy jste byli celý den JENOM v práci) a hlavně nás MILOVAT za všech okolností, i když my samy sebe milovat v tu chvíli neumíme.

Zadání práce ve skupině:

1. Přečtěte si ve skupině výrok známé herečky. Diskutujte o tom, co si o něm myslíte.
2. Co chce autorka výrokem říct? Co autorka říká o ženách a co o mužích?
3. Na co podle vás autorka výroku reaguje?
4. Jaké jsou podle vás v současné společnosti role žen a mužů?

